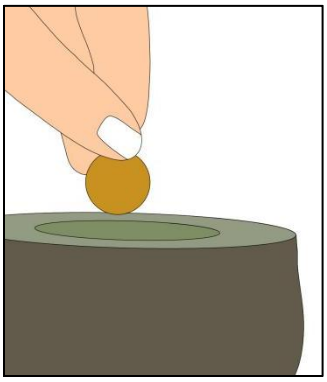

दान देण्याची ख्रिश्चन प्रथा

दान - गरीब लोकांना दिले जाणारे कपडे, अन्न किंवा पैसे

शुभवर्तमान

तुम्ही लोकांनी पाहावे म्हणून त्यांच्यासमोर दानधर्म करू नये, याची काळजी घ्या; नाहीतर स्वर्गातील तुमच्या पित्याकडून तुम्हाला प्रतिफळ मिळणार नाही. म्हणून जेव्हा तू दानधर्म करतोस, तेव्हा ढोंगी लोकांप्रमाणे सभास्थानांत व रस्त्यांवर रणशिंग वाजवू नकोस, यासाठी की लोकांना गौरव मिळावा. मी तुम्हांला खरोखर सांगतो, त्यांना त्यांचे प्रतिफळ मिळाले आहे. परंतु जेव्हा तू दानधर्म करतोस, तेव्हा तुझ्या उजव्या हाताने काय केले आहे, हे तुझ्या डाव्या हाताला कळू देऊ नकोस; यासाठी की तुझा दानधर्म गुप्त राहावा; आणि जो गुप्तपणे पाहतो तो तुझा पिता स्वतःतुला उघडपणे प्रतिफळ देईल. मत्तय ६:१-४

तेव्हा येशूने उत्तर दिले, " एक माणूस यरुशलेमपासून यरीहोकडे जात होता. वाटेत त्याला चोरांनी गाठले. त्यांनी त्याचे कपडे काढून घेतले, त्याला जखमी केले आणि त्याला अर्धमेला सोडून निघून गेले. योगायोगाने त्याच मार्गाने एक याजक जात होता. त्याने त्याला पाहताच तो दुसऱ्या किनाऱ्याने निघून गेला. त्याचप्रमाणे, एक लेवीही तेथे असताना येऊन त्याला पाहून दुसऱ्या किनाऱ्याने निघून गेला. पण एक शोमरोनी माणूस प्रवास करत असताना त्याच्याजवळ आला. त्याने त्याला पाहताच त्याला त्याची दया आली. तो त्याच्याकडे गेला आणि तेल व द्राक्षारस ओतून त्याच्या जखमा बांधल्या. त्याने त्याला आपल्या जनावरावर बसवून एका धर्मशाळेत आणले आणि त्याची काळजी घेतली. दुसऱ्या दिवशी निघताना त्याने दोन पेन्स काढून धर्मशाळेच्या मालकाला दिले आणि त्याला म्हणाला, 'याची काळजी घे; तू जे काही अधिक खर्च करशील, ते मी परत आल्यावर तुला परत करीन.'" आता, चोरांच्या हाती सापडलेल्या त्या माणसाचा शेजारी या तिघांपैकी कोण होता असे तुला वाटते? तो म्हणाला, ज्याने त्याच्यावर दया दाखवली तो. तेव्हा येशू त्याला म्हणाला, जा आणि तूही तसेच कर. लूक १०:३०-३७

उलट, तुमच्याजवळ जे आहे त्यांतच दान करा; म्हणजे पाहा, तुमच्यासाठी सर्व काही शुद्ध होईल. लूक ११:४१

तुमच्याजवळ जे आहे ते विका आणि दान करा; स्वतःसाठी कधीही न जीर्ण होणाऱ्या पिशव्या तयार ठेवा; स्वर्गात असा खजिना मिळवा जो कधीही संपत नाही, जिथे चोर पोहोचत नाही आणि कीडही त्याला खराब करत नाही. कारण तुमचा खजिना जिथे आहे, तिथेच तुमचे हृदयही असेल. लूक १२:३३-३४

कायदे

आता पेत्र आणि योहान प्रार्थनेच्या वेळी, म्हणजे नवव्या प्रहरी, एकत्र मंदिरात गेले. तेव्हा एक जन्मापासून पांगळा असलेला माणूस होता, ज्याला ते रोज मंदिरात जाणाऱ्यांकडून भीक मागण्यासाठी, सुंदर नावाच्या मंदिराच्या दाराशी ठेवत असत. पेत्र आणि योहान मंदिरात जाणार आहेत हे पाहून त्याने भीक मागितली. तेव्हा पेत्राने योहानासह त्याच्याकडे एकटक पाहून म्हटले, “आमच्याकडे पाहा.” आणि त्यांच्याकडून काहीतरी मिळेल या अपेक्षेने त्याने त्यांच्याकडे लक्ष दिले. मग पेत्र म्हणाला, “माझ्याजवळ चांदी व सोने नाही; पण जे माझ्याजवळ आहे ते मी तुला देतो: नाझरेथच्या येशू ख्रिस्ताच्या नावाने ऊठ आणि चाल.” आणि त्याने त्याचा उजवा हात धरून त्याला उचलले; आणि त्याच क्षणी त्याचे पाय व घोट्यांची हाडे बळकट झाली. आणि तो उडी मारून उभा राहिला, चालू लागला आणि त्यांच्याबरोबर मंदिरात शिरला; चालत, उड्या मारत आणि देवाची स्तुती करत होता. प्रेषितांची कृत्ये ३:१-८

आणि विश्वास ठेवणाऱ्यांचा समुदाय एकमनाचे व एकजीव होते; त्यांच्यापैकी कोणीही असे म्हटले नाही की त्याच्या मालकीची कोणतीही वस्तू त्याची स्वतःची आहे; तर त्यांच्याजवळ सर्व काही समान होते. आणि प्रेषितांनी मोठ्या सामर्थ्याने प्रभू येशूच्या पुनरुत्थानाची साक्ष दिली; आणि त्या सर्वांवर मोठी कृपा होती. त्यांच्यापैकी कोणालाही कशाचीही उणीव नव्हती; कारण ज्यांच्याकडे जमिनी किंवा घरे होती, त्यांनी ती विकली आणि विकलेल्या वस्तूंची किंमत आणून प्रेषितांच्या पायाशी ठेवली; आणि प्रत्येकाला त्याच्या गरजेनुसार वाटप करण्यात आले. आणि योसेस, ज्याला प्रेषितांनी बर्नाबास असे उपनाव दिले होते (ज्याचा अर्थ 'सांत्वनाचा पुत्र' असा होतो), तो लेवी वंशाचा व सायप्रस देशातील होता. त्याच्याजवळ जमीन होती, त्याने ती विकली आणि पैसे आणून प्रेषितांच्या पायाशी ठेवले. प्रेषितांची कृत्ये ४:३२-३७

आता याफो येथे ताबिथा नावाची एक शिष्या होती, जिच्या नावाचा अर्थ दोरकास असा होतो; ही स्त्री सत्कर्मे व दानधर्माने परिपूर्ण होती. प्रेषितांची कृत्ये ९:३६

कैसरियामध्ये कर्नेलिअस नावाचा एक माणूस होता. तो इटालियन तुकडी नावाच्या सैन्याचा शतपति होता. तो एक भक्त माणूस होता आणि आपल्या सर्व कुटुंबासहित देवाला भिणारा होता. तो लोकांना पुष्कळ दानधर्म करत असे आणि नेहमी देवाला प्रार्थना करत असे. दिवसाच्या सुमारे नवव्या प्रहरी, त्याने दृष्टांतात स्पष्टपणे पाहिले की देवाचा एक देवदूत त्याच्याकडे येत आहे आणि त्याला म्हणत आहे, “कर्नेलिअस.” जेव्हा त्याने त्याच्याकडे पाहिले, तेव्हा तो घाबरला आणि म्हणाला, “प्रभू, काय झाले?” तेव्हा तो त्याला म्हणाला, “तुझ्या प्रार्थना आणि तुझे दानधर्म देवापुढे स्मारक म्हणून आले आहेत.” प्रेषितांची कृत्ये १०:१-४

तेव्हा कर्नेलिअस म्हणाला, “चार दिवसांपूर्वी मी या वेळेपर्यंत उपवास करत होतो; आणि नवव्या प्रहरी मी माझ्या घरी प्रार्थना केली, तेव्हा पाहा, तेजस्वी वस्त्रे घातलेला एक मनुष्य माझ्यासमोर उभा राहिला आणि म्हणाला, ‘कर्नेलिअस, तुझी प्रार्थना ऐकली गेली आहे, आणि तुझे दान देवाच्या दृष्टीने स्मरणात राहिले आहे.’” प्रेषितांची कृत्ये १०:३०-३१

मी तुम्हांला सर्व गोष्टी दाखवल्या आहेत, की अशा प्रकारे श्रम करून तुम्ही दुर्बळांना आधार दिला पाहिजे आणि प्रभू येशूच्या शब्दांचे स्मरण ठेवले पाहिजे, की त्याने म्हटले आहे, ' घेण्यापेक्षा देणे अधिक धन्य आहे.' प्रेषितांची कृत्ये २०:३५

आणि मी असा सराव करतो की, देवापुढे आणि माणसांपुढे माझे विवेकबुद्धी नेहमी निर्दोष असावी. आता बऱ्याच वर्षांनंतर मी माझ्या राष्ट्रासाठी दान आणि अर्पणे आणायला आलो आहे. प्रेषितांची कृत्ये २४:१६-१७

ज्याने चोरी केली आहे, त्याने पुन्हा चोरी करू नये; उलट, त्याने आपल्या हातांनी चांगले काम करून श्रम करावे, म्हणजे गरजूंना देण्यासाठी त्याच्याकडे काहीतरी असेल. इफिसकरांस पत्र ४:२८

अपोक्रिफा

मी तोबीत, माझ्या आयुष्याचे सर्व दिवस सत्य आणि न्यायाच्या मार्गावर चाललो आहे, आणि जे माझ्याबरोबर निनवेला, अश्शूरी लोकांच्या देशात आले होते, त्या माझ्या बांधवांना व माझ्या राष्ट्राला मी पुष्कळ दानधर्म केला. तोबीत १:३

आणि एनेमेसारच्या काळात मी माझ्या बांधवांना पुष्कळ दान दिले, भुकेल्यांना माझी भाकर दिली आणि नग्नांना माझे वस्त्र दिले; आणि जर माझ्या राष्ट्रातील कोणी मेलेला किंवा निनवेच्या तटबंदीजवळ टाकलेला दिसला, तर मी त्याला पुरले. तोबीत १:१६-१७

आपल्या संपत्तीतून दान करा; आणि जेव्हा तुम्ही दान करता, तेव्हा तुमच्या डोळ्यांत मत्सर असू देऊ नका, आणि कोणत्याही गरिबापासून आपले तोंड फिरवू नका, म्हणजे देवाचे तोंड तुमच्यापासून फिरवले जाणार नाही. जर तुमच्याजवळ विपुलता असेल तर त्यानुसार दान करा; जर तुमच्याजवळ थोडेच असेल, तर त्या थोड्यानुसार देण्यास भिऊ नका. कारण तुम्ही गरजेच्या दिवसासाठी स्वतःसाठी एक उत्तम खजिना साठवत आहात. कारण दान मृत्यूपासून वाचवते आणि अंधारात येऊ देत नाही. कारण जे कोणी परात्पर देवाच्या दृष्टीने दान देतात, त्या सर्वांसाठी दान हे एक उत्तम दान आहे. तोबीत ४:७-११

आपल्या भाकरीतून भुकेल्यांना आणि आपल्या वस्त्रांतून वस्त्रहीनांना द्या; आणि आपल्या विपुलतेनुसार दान करा: आणि दान करताना आपल्या डोळ्यांत मत्सर असू देऊ नका. तोबीत ४:१६

उपवास, दानधर्म आणि नीतिमत्त्व यांसोबत प्रार्थना करणे उत्तम आहे. अनीतीसह पुष्कळ करण्यापेक्षा नीतिमत्त्वासह केलेले थोडेसे करणे अधिक चांगले आहे. सोने साठवण्यापेक्षा दानधर्म करणे उत्तम आहे: कारण दान मृत्यूपासून वाचवते आणि सर्व पापे धुऊन टाकते. जे दानधर्म व नीतिमत्त्वाचा अभ्यास करतात, ते जीवनाने परिपूर्ण होतील.: तोबीत १२:८-९

तेव्हा तोबीतने देवाची स्तुती करणे थांबवले. तो अठ्ठावन्न वर्षांचा असताना त्याची दृष्टी गेली; आठ वर्षांनंतर त्याला ती परत मिळाली. त्याने दानधर्म केला आणि परमेश्वर देवाचे भय त्याच्यामध्ये वाढले व त्याने त्याची स्तुती केली. तोबीत १४:१-२

आणि मला व तुझ्या आईला माझ्याबरोबर सन्मानाने दफन कर; पण निनवे येथे जास्त काळ थांबू नकोस. माझ्या मुला, आठव, की ज्या अखियाखारसने त्याचे पालनपोषण केले, त्याच्याशी अमानाने कसे वागले; त्याने त्याला प्रकाशातून अंधारात कसे आणले आणि त्याला परत कसे फळ दिले: तरीही अखियाखारस वाचला, पण

दुसऱ्याला त्याचे फळ मिळाले: कारण तो अंधारात उतरला. मनस्सेने दानधर्म केला आणि त्याच्यासाठी रचलेल्या मृत्यूच्या जाळ्यातून तो सुटला: पण अमान जाळ्यात अडकला आणि त्याचा नाश झाला. म्हणून आता, माझ्या मुला, विचार कर की दानधर्म काय करतो, आणि नीतिमत्ता कशी वाचवते. ह्या गोष्टी बोलल्यावर, तो दीडशे वर्षांचा असताना अंथरुणातच मरण पावला; आणि त्याला सन्मानाने दफन करण्यात आले. तोबीत १४:१०-११

पाणी पेटलेली आग विझवते; आणि दानाने पापांचे प्रायश्चित्त होते. सिराख ३:३०

तू प्रार्थना करतोस तेव्हा निराश होऊ नकोस आणि दान देण्यास दुर्लक्ष करू नकोस. सिराख ७:१०

जो नेहमी वाईट कामात गुंतलेला असतो त्याचे काहीही भले होऊ शकत नाही, आणि जो दानधर्म करत नाही त्याचेही काही भले होऊ शकत नाही. सिराख १२:३

माणसाचे दान त्याच्याजवळ शिक्क्याप्रमाणे असते, आणि तो माणसाची चांगली कृत्ये डोळ्याच्या बाहुलीप्रमाणे जपेल, आणि आपल्या मुलामुलींना पश्चात्ताप करायला लावेल. सिराख १७:२२

आपल्या कोठारांमध्ये दान साठवून ठेवा; म्हणजे तुम्ही सर्व संकटांपासून मुक्त व्हाल. सिराख २९:१२

जो सोन्यावर प्रेम करतो तो नीतिमान ठरणार नाही, आणि जो भ्रष्टाचाराचा मार्ग अनुसरतो त्याला ते पुरेसे मिळेल. सोन्यामुळे अनेकांचा नाश झाला आहे, आणि त्यांचा विनाश जवळ आला होता. जे त्याला यज्ञ अर्पण करतात त्यांच्यासाठी ते अडखळण आहे, आणि प्रत्येक मूर्ख त्यात सापडेल. जो श्रीमंत निर्दोष आढळतो आणि सोन्याच्या मागे लागला नाही, तो धन्य आहे. तो कोण आहे? आणि आम्ही त्याला धन्य म्हणू: कारण त्याने आपल्या लोकांमध्ये अद्‌भुत गोष्टी केल्या आहेत. कोणाची त्याद्वारे परीक्षा झाली आहे आणि तो परिपूर्ण आढळला आहे? तर त्याने गौरव करावा. कोण अपराध करू शकला असता, पण त्याने अपराध केला नाही? किंवा वाईट केले, पण त्याने ते केले नाही? त्याची संपत्ती स्थापित होईल, आणि मंडळी त्याच्या दानाची घोषणा करेल. सिराख ३१:५-११

जो उपकाराची परतफेड करतो तो उत्तम पीठ अर्पण करतो; आणि जो दानधर्म करतो तो स्तुती अर्पण करतो. सिराख ३५:२

संकटाच्या वेळी बंधू आणि साहाय्य उपयोगी पडतात; परंतु दान त्या दोघांपेक्षाही अधिक तारते. सिराख ४०:२४

बायबलची हरवलेली पुस्तके

धन्य आणि सदा गौरवशाली कुमारी मरीया, दाविदाच्या राजघराण्यात आणि वंशात जन्मलेली, नाझरेथ शहरात जन्मली आणि यरुशलेममध्ये, परमेश्वराच्या मंदिरात तिचे शिक्षण झाले. तिच्या वडिलांचे नाव योआखिम आणि आईचे नाव अन्ना होते. तिच्या वडिलांचे कुटुंब गालील आणि नाझरेथ शहराचे होते. तिच्या आईचे कुटुंब बेथलेहेमचे होते. त्यांचे जीवन परमेश्वराच्या दृष्टीने सरळ आणि नीतिमान, आणि मनुष्यांच्या दृष्टीने पवित्र व निर्दोष होते. कारण त्यांनी आपली सर्व संपत्ती तीन भागांत विभागली: त्यातील एक भाग त्यांनी मंदिराला आणि मंदिराच्या अधिकाऱ्यांना समर्पित केला; दुसरा भाग त्यांनी परकीयांमध्ये आणि गरीब लोकांमध्ये वाटून दिला;

आणि तिसरा भाग त्यांनी स्वतःसाठी व आपल्या कुटुंबाच्या उपयोगासाठी राखून ठेवला. मरीयेच्या जन्माचे शुभवर्तमान १:१-४

योआखिम, घाबरू नकोस आणि मला पाहून घाबरू नकोस, कारण मी प्रभूचा देवदूत आहे, ज्याला त्याने तुझ्याकडे पाठवले आहे, यासाठी की मी तुला कळवावे की, तुझ्या प्रार्थना ऐकल्या गेल्या आहेत आणि तुझे दान देवाच्या दृष्टीने मान्य झाले आहे. मरीयेच्या जन्माचे शुभवर्तमान २:३

नंतर देवदूत त्याची पत्नी अन्ना हिला दिसला आणि म्हणाला: भिऊ नकोस, आणि जे तू पाहत आहेस ते आत्मा आहे असे समजू नकोस. कारण मी तोच देवदूत आहे ज्याने देवापुढे तुझ्या प्रार्थना व दानधर्म अर्पण केला आहे, आणि आता मला तुझ्याकडे पाठवले आहे, यासाठी की मी तुला हे कळावे की, तुला एक मुलगी होईल, जिचे नाव मरीया ठेवले जाईल, आणि ती सर्व स्त्रियांपेक्षा अधिक धन्य होईल. (मरीयेच्या जन्माचे शुभवर्तमान ३:१-२)

हर्मासच्या मेंढपाळाचे तिसरे पुस्तक २:१-१३ (उपमा)
मी शेतातून चालत जात असताना, एल्म वृक्ष व द्राक्षवेलीचे निरीक्षण करत त्यांच्या फळांविषयी मनातल्या मनात विचार करत होतो, तेव्हा एक देवदूत मला दिसला आणि म्हणाला; तू इतका वेळ मनातल्या मनात कशाचा विचार करत आहेस?
२ आणि मी त्याला म्हणालो, "महाशय, मला या द्राक्षवेलीची आणि या एल्म वृक्षाची आठवण येते, कारण त्यांची फळे सुंदर आहेत." त्यावर तो मला म्हणाला; "ही दोन झाडे देवाच्या सेवकांसाठी एक आदर्श म्हणून ठेवलेली आहेत."
३ आणि मी त्याला म्हणालो, "महाशय, तुम्ही उल्लेख केलेल्या या झाडांचा आकृतिबंध नेमका कशात आहे, हे मला जाणून घ्यायचे आहे." तो म्हणाला, "ऐका; ही वेल आणि हे एल्मचे झाड तुम्हाला दिसते का?" मी म्हणालो, "महाशय, ते मला दिसतात."
४ तो म्हणाला, "ही वेल फलदायी आहे, पण एल्मचे झाड फळहीन आहे. तरीही, ही वेल या एल्मच्या झाडाजवळ लावून त्याचा आधार घेतला नसता, तर तिला पुष्कळ फळे आली नसती; पण जमिनीवर नुसतीच पडल्यास, ती एल्मच्या झाडावर लटकत नसल्यामुळे, तिला निकृष्ट फळेच आली असती; याउलट, एल्मच्या झाडाचा आधार असल्यामुळे, ती स्वतःसाठी आणि त्या झाडासाठीही फळे देते."
५ तर पाहा, एल्मचे झाड वेलीपेक्षा कमी नाही, उलट अधिक फळे देते. मी म्हणालो, "महाशय, ते वेलीपेक्षा जास्त फळे कशी देते?" तो म्हणाला, "कारण, वेल एल्मच्या झाडावर आधारलेली असल्यामुळे भरपूर आणि चांगली फळे देते; याउलट, जर ती जमिनीवर पसरली असती, तर तिला अगदी थोडीच फळे लागली असती, आणि तीही फारच निकृष्ट."
६ म्हणून, हे दृष्टांत देवाच्या सेवकांना सांगितले आहे; आणि ते श्रीमंत व गरीब माणसाचे प्रतिनिधित्व करते. मी उत्तर दिले, "महाशय, हे मला स्पष्ट करा." तो म्हणाला, "ऐका; श्रीमंत माणसाजवळ संपत्ती आहे; तरीही तो प्रभूच्या दृष्टीने गरीब आहे; कारण तो आपल्या संपत्तीत मग्न असतो आणि प्रभूला फार कमी प्रार्थना करतो; आणि तो ज्या प्रार्थना करतो त्या आळशी व निष्प्रभ असतात."
७ म्हणून, जेव्हा श्रीमंत माणूस गरिबाकडे आपल्या गरजा पूर्ण करण्यासाठी हात पुढे करतो, तेव्हा तो श्रीमंतासाठी परमेश्वराकडे प्रार्थना करतो; आणि परमेश्वर श्रीमंताला सर्व चांगल्या गोष्टी देतो, कारण गरीब माणूस प्रार्थनेत श्रीमंत असतो; आणि त्याच्या विनंत्यांना परमेश्वराजवळ मोठी शक्ती असते.

८ मग श्रीमंत माणूस गरिबांना सर्वकाही देतो, कारण त्याला जाणीव असते की परमेश्वर त्याचे ऐकतो; आणि तो अधिक आनंदाने व निस्संशयपणे त्याला जे हवे ते देतो आणि त्याला कशाचीही उणीव भासू नये याची काळजी घेतो.
९ आणि गरीब माणूस श्रीमंतांसाठी परमेश्वराचे आभार मानतो; कारण ते दोघेही आपले काम परमेश्वराकडूनच करतात.
१० म्हणून माणसांच्या मनात, एल्म वृक्षाला फळ येते असे मानले जात नाही; आणि त्यांना हे माहीत नसते किंवा समजत नाही की, वेलीला त्याची साथ मिळाल्याने, वेलीला स्वतःसाठी आणि एल्म वृक्षासाठीही दुप्पट वाढ होते.
११ त्याचप्रमाणे, गरीब लोक श्रीमंतांसाठी परमेश्वराकडे प्रार्थना करतात, तेव्हा तो त्यांचे ऐकतो; आणि ते आपल्या संपत्तीतून गरिबांची सेवा करत असल्यामुळे, त्यांची संपत्ती वाढते. म्हणून ते दोघेही एकमेकांच्या चांगल्या कामांमध्ये भागीदार होतात.
१२ म्हणून जो कोणी ह्या गोष्टी करील, त्याला प्रभू सोडून देणार नाही, उलट त्याचे नाव जीवनाच्या पुस्तकात लिहिले जाईल.
१३ धन्य ते, जे श्रीमंत आहेत आणि ज्यांना आपली संपत्ती वाढल्याचे जाणवते; कारण ज्याला याची जाणीव असते, तो इतरांची थोडीफार सेवा करू शकतो.

ईडनची विस्मृत पुस्तके

जबुलूनचा करार २:१-२१
१ आणि आता मुलांनो, मी तुम्हाला सांगतो की, तुम्ही परमेश्वराच्या आज्ञा पाळाव्यात, आपल्या शेजाऱ्यांवर दया करावी आणि केवळ माणसांवरच नव्हे, तर पशूंवरही करुणा बाळगावी.
२ या सर्व गोष्टीमुळे प्रभूने मला आशीर्वाद दिला, आणि जेव्हा माझे सर्व भाऊ आजारी होते, तेव्हा मी आजारपणाशिवाय वाचलो, कारण प्रभू प्रत्येकाचा हेतू जाणतो.
३ म्हणून, माझ्या मुलांनो, तुम्ही आपल्या अंतःकरणात करुणा बाळगा; कारण जसा मनुष्य आपल्या शेजाऱ्याशी वागतो, तसेच परमेश्वरही त्याच्याशी वागेल.
४ कारण योसेफाने आपल्या अंतःकरणात दया न दाखवल्यामुळे माझ्या भावांचे पुत्र आजारी पडत होते व मरत होते; परंतु तुम्हाला माहीत आहेच की, माझे पुत्र आजारपणाशिवाय वाचले.
५ आणि जेव्हा मी कनान देशात, समुद्रकिनारी होतो, तेव्हा मी माझा पिता याकोब याच्यासाठी मासे पकडले; आणि जेव्हा पुष्कळ मासे समुद्रात बुडून मेले, तेव्हा मला काहीही इजा झाली नाही.
६ समुद्रावर चालण्यासाठी नाव बनवणारा मी पहिला होतो, कारण परमेश्वराने मला त्याविषयी समज आणि ज्ञान दिले.
७ आणि मी त्याच्या मागे एक सुकाणू खाली सोडले, आणि मधोमध असलेल्या लाकडाच्या दुसऱ्या उभ्या तुकड्यावर एक शिड पसरवले.
८ आणि आम्ही इजिप्तला येईपर्यंत मी त्या जहाजाने किनाऱ्यालगत प्रवास करत माझ्या वडिलांच्या घरासाठी मासे पकडत होतो.
९ आणि करुणेमुळे मी माझी शिकार प्रत्येक अनोळखी व्यक्तीसोबत वाटून घेतली.
१० आणि जर एखादा माणूस परदेशी, आजारी किंवा वृद्ध असेल, तर मी त्याचे मासे उकडून, ते चांगले शिजवून, आणि प्रत्येकाला त्याच्या गरजेनुसार ते देत असे; त्यांच्याबद्दल दुःख वाटून त्यांच्यावर दया करत असे.
११ म्हणून, मासे पकडताना परमेश्वराने मला विपुल माशांनी तृप्त केले; कारण जो आपल्या शेजाऱ्याला वाटून देतो, त्याला परमेश्वराकडून कित्येक पट अधिक मिळते.

१२ पाच वर्षे मी मासे पकडून माझ्या नजरेस पडणाऱ्या प्रत्येक माणसाला देत असे आणि माझ्या वडिलांच्या घरातील सर्वांसाठी ते पुरेसे होते.
१३ आणि उन्हाळ्यात मी मासे पकडत असे आणि हिवाळ्यात माझ्या भावांसोबत मेंढ्या राखत असे.
१४ आता मी काय केले ते तुम्हाला सांगेन.
१५ हिवाळ्याच्या दिवसांत मी एका माणसाला वस्त्रहीन अवस्थेत पाहिले आणि मला त्याची दया आली; म्हणून मी माझ्या वडिलांच्या घरातून गुपचूप एक वस्त्र चोरून आणले आणि ते त्या संकटात असलेल्या माणसाला दिले.
१६ म्हणून, माझ्या मुलांनो, देवाने तुम्हाला जे काही दिले आहे, त्यातून तुम्ही संकोच न करता सर्व माणसांवर दया व कृपा करा आणि प्रत्येकाला चांगल्या मनाने द्या.
१७ आणि जर तुमच्याजवळ गरजूला देण्यासारखे काही नसेल, तर त्याच्यावर अंतःकरणाने दया करा.
१८ मला माहीत आहे की गरजूला देण्यासाठी माझ्या हातात पुरेसे काही नव्हते, आणि मी त्याच्याबरोबर सात फर्लांग रडत चाललो, आणि त्याच्याबद्दल माझ्या अंतःकरणात कळवळा दाटून आला.
१९ म्हणून, माझ्या मुलांनो, तुम्ही स्वतही प्रत्येक मनुष्यावर दयेने करुणा करा, म्हणजे प्रभूही तुमच्यावर करुणा व दया करील.
२० कारण शेवटच्या दिवसांतही देव पृथ्वीवर आपली करुणा पाठवेल, आणि जिथे कुठे त्याला दया आढळेल, तिथे तो वास करतो.
२१ कारण ज्या प्रमाणात मनुष्य आपल्या शेजाऱ्यांवर दया करतो, त्याच प्रमाणात प्रभूदेखील त्याच्यावर दया करतो.